

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

6. De sacerdotum consecratione, & sacerdotibus honorandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

510 COLLATION. SACRAR.
fore sacerdotium, in cuius baculo signum edidisset Deus. Afferunt igitur tum alij suos baculos, tum Aaron quoque suum, Leuita inserto. Eos in tabernaculo Dei reposuit Moyses prostridie protulit: ac ceteri quidem, quales fuerant, tales manserant: Aaronis autem & ramos & fructus germinarat, quos fructus Leuiti liber, nuces: Iosephus amygdalas fuisse dicit. Obstupuerunt igitur omnes, Aaron ter dicitur electo.

Ex libro Exodi, Marcus Marulus lib. 3. cap. 5. Conradus Lycosthenes lib. 12. Theatri. De sacerdotum consecratione & sacerdotibus honorandis.

C A P. V I.

SI quis vestes & ornamenta Aaron pontificis & filiorum eius sacerdotum in Exodo consideret, inueniret in eis creaturarum omnium typum: & hoc quidem quantum ad allegoriam pertinet, quantum vero ad tropologicum sensum, virtutum cunctarum imaginem, & anagogeni contemplari voluerit, figuram Christi. In fronte nomen Dei ineffabile scriptum in auro rutilat, quia caput Christi Deus est & caput Ecclesie Christus. Oleo sanctificationis consecrantur, (*Exod. 18.*) vt eundem significent, de quo & predictum est: (*Psal. 44.*) *Veni te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ, præconferatibus tuis* Et tanta pontifici & sacerdotibus Deo tribuantur, vt mundum totum, virtutesque omnes contineant, & simul mundi virtutes doment.

dominium nobis exhibeant: quis non eos antequam mortales, qui in terra sunt, ponendos arbitretur? quis vel sola officij autoritate non omnibus magis reuerendos existimet: soli pontifici sancta sanctorum ingredi licet: solis sacerdotibus in altari Deo ministrare: solis panes propositionis sumere, & pro populo supplicare. Cedat omnis terrena potestas, nihil in sacerdotis potestate conspiciamus, quod non caelo dignum sit.

Ex lib. 1. Regum cap. 8. De filijs Samuelis, declinantibus post auaritia, accipientibus munera, & perueritibus iudicium, quos cum maiores populi Israelitici dedignarentur amplius sustinere iudicet, respondit Dominus, non illos, sed se à populo abieciū esse.

CAP. VII.

CUM tenuisset Samuel, posuit filios suos iudices super Israël. Fuitq; nomen filij eius primogeniti, Ioël: & nomen secundi, Abia, iudicum in Bersabee. Et nō ambulauerunt filij illius in vijs eius: sed declinauerunt post auaritia, acceperuntq; munera, & peruererunt iudicium. Cōgregati ergō vniuersi maiores natu Israël, venerūt ad Samuelem in Ramatha, dixeruntq; ei: Ecce tu tenuisti, & filij tui non ambulant in vijs tuis: constitue igitur nobis Regem, vt iudicet nos, sicut & vniuersae habent nationes. Displicuitque sermo in oculis Samuelis, eò quòd dixissent: Da no-